

DOMOVINA

Uredništvo je v Schillerjevih ulicah št. 3. — Dopise blagovolite frankirati, rokopisi se ne vračajo.

Izhaja dvakrat na teden, vsak torek in petek ter velja za Avstrijo in Nemčijo na leto 8 kron, pol leta 4 kroge, 3 mesece 2 krogi. Za Ameriko in druge dežele toliko več, kolikor znaša poština, namreč: Na leto 13 kron, pol leta 6 kron 50 vin. Naročnina se pošilja upravnistvu, plačuje se vnaprej.

Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 vinarjev za vsakokrat; za večje inserate in mnogokratne inseriranje znaten popust.

Makedonsko vprašanje.

(Pismo iz Balkana.)

„Kateri bo?“ je naslov slovenske šaloigre, tiskane v Celju pred kakimi 40 leti. Ta igra se predstavlja v zdanjem času „mutatis mutandis“ na makedonskem zemljišču, kjer so glavne delujoče osebe: Turek, grški ustaš, srbski četnik, bolgarski „komita“, civilni agenti, žandarmerijski častniki de Georgis in drugi. Od zadaj stoji krščanska raja, med njo poljski čuvaji (kurudžiji), turški zaptije (žandarmi) in nekaj profesionalnih razbojnikov, požigalcev in — ogleduhov.

Evo nam cele scenerije, kakor si bujnejše ne more predstaviti najbolj živa domišljija.

„Kateri bo?“ Tako poprašujejo tudi tukaj delujoče osebe druga drugo. Vsak bi rad imel lepo Makedonijo v svoji oblasti, vsak po svojem jo želi dobiti v roke: Turek s kruto silo, Grk z zvitim ravnanjem in predrznostjo, Bolgar in Srb s pozivom na narodne pravice, civilni agenti na diplomatičen način, de Georgis z garibaldinsko srajco. A faktično jo imajo sedaj v krempljih turški zaptije, poljski čuvaji, razbojniki in ogleduhi. Poslednji štirje faktorji so sklenili med seboj pogodbo, da igrajo pod enim klobukom ter da si „bratski“ dele plen in nasladi. A prvi vsi gledajo od strani, cede se jim sline ter se poprašujejo med seboj: „Kateri bo?“

Dokler vladajo v tej deželi takšne razmere, kakoršne so nastopile v poslednji dobi, bode to vprašanje še dolgo šlo od ust do ust.

Resnica je, da so sedaj bolgarske čete oslabele vsled tega, ker notranja organizacija makedonska ne dopušča k sebi nobenega člana zunanjega komiteta. Ako pa vendar pride kdo preko meje tja, vname se boj do uničenja. Tukaj več ne velja geslo: z zedinjenimi močmi; ampak stara slovanska nesloga je pridobila nadmoč na veliko radost sovražnikov naših. Vsled tega so dobile turške in grške čete več poguma: a k njim so se pridružile srbske čete, da bode zmešnjava še večja. Grške in turške čete napadajo često bolgarske; a tudi srbske se včasih z bolgarskimi sprimejo, kakor je bilo n. pr. v Poreču (v Bitoljskem okraju). Poslednje je sicer jako žalostno, a pri tej obči zmešnjavi se temu ni čuditi: ako se bori bolgarska četa z drugo bolgarsko, kako se ne bi borile srbske in bolgarske čete med seboj?

„Kakor divja zver, brat brata goni“, tako bi se moglo s pesnikom reči tudi glede teh krvavih napadov.

Ako bode šlo še dalj časa tako naprej, tedaj lahko na vprašanje: „Kateri bo?“ odgovorimo z verjetnostjo: „Nobeden“!

Domače in druge vesti.

— Slovensko vseučiliščno vprašanje. Z ozirom na izjavo naučnega ministra, katero je podal v proračunskem odseku glede slovenske pravne fakultete v Ljubljani in vsled katere bi se na isti, ako bi se ustanovila, imeli predavati nekateri predmeti v nemškem jeziku, pisala je te dni praška „Politik“ med drugim tudi to-le! „Slovenci so samostojen narod. A če bi se izrekli za dvojezičnost in s tem v resnici za premoč nemškega učnega jezika, potem bi morali ostali Slovani vzeti to le z obžalovanjem na znanje. Nikakor pa se ne more zahtevati od teh Slovanov, da bi podpirali akcijo, delujočo na kaj takega.

Zadnji čas je, da se slovenski poslanci sporazumejo vsaj v čisto narodnih stvareh, ker sicer pride iz najnoveje akcije nov težak udarec za slovenski narod in njegov položaj v državi.“

— Občinske volitve v Ormožu. Ormoški Slovenci so pri zadnjih volitvah v občinski zastop dosegli veliko moralno zmago; častno so podlegli, ker razlika kakih 30 glasov je neznatna, ako se pomisli, kako so delali nasprotniki. Glasove in volilce so fabricirali, mrtvi so volili z njimi, naše volilce so črtali, sami so bili v volilni komisiji brez vsake kontrole, ker se je vladni komisar svojim nemškim prijateljem na ljubo odstranil. V prvem volilnem razredu so zmagali Nemci s 6 proti 4 slovenskim glasovom, v drugem s 15 proti 6, v tretjem s 106 proti 57 glasovom. — Torej dejanska zmaga sedaj ni naša, a zmaga nam je v prihodnje zagotovljena. Z mirno vestjo smemo reči, da je Ormož prvo slovensko mesto na Štajerskem. Zmagali pa niso niti Nemci, ker so se posluževali pri volitvah najgnusnejših sredstev, čisto navadne goljufije. Vsi uradniki, davčni in sodni, so volili z zagrizenimi Germani, razen c. kr. svetnika dr. Preskarja, ki ni šel lojalno na volišče.

— Stavba celjske posojilnice na voglu Graške in Krožne ceste pomaknila se je za en korak dalje proti — začetku. Celjski mestni urad je namreč izmodroval, da se tam ne sme zidati v tri nadstropja. Ker pa to v nobeni postavi ni izrečeno, pritožila se je posojilnica in čez pol leta — stavbinske reči morajo se po postavni zapovedi naglo reševati — ovrгло je graško namestništvo protipostavno nagajanje celjskih mestnih očetov proti Slovincem. Celjski mestni zbor pritožil se je, ker po njegovih mislih samo on pravo pogaja na svetu, na ministrstvo in to je naglo, kakor je treba, po raznih pritiskih in interpelaciji posl. Berkša — čez drugo pol leta potrdilo graško rešitev, da ne gre prepovedovati trinadstropnih hiš v Celju. To so zdaj v Celje dobili in mestni zbor je sklenil pritožbo na upravno sodišče. Ta pritožba pa napredovanje stvari po postavi ne ovira več. Žalibog pristojna odredba o tem graškemu namestništvu, ki utegne stvar zavleči brez konca. Napeti bo treba Slovincem druge strune, da napotijo graško namestništvo — k delu!

— Učitelj Aistrich na celjski meščanski šoli je najnovejši veleum med celjskimi Nemci. Videl in čul je mož, da se celjskim slovenožrcem sme povedati najhujšo budalost, ako je le naperjena proti Slovincem. Tako je pridigoval v zadnjem zboru „nemškega društva“, da je vsak slovenski učitelj plačan z — nemškim denarjem. In celjski nemški modrijani dr. Jabornegg, dr. Negri, Rakusch itd. so z največjo pohvalo („beifälligt“) slušali bedastočo Aistrichovo, ki je govoril, predno da je došel do imenovanega vrhunca svoje vrtoglavoosti, da v Avstriji skoro samo Nemci plačujejo davek. Aistrich in njegovi brezmiselnostni slavitelji pač niso nikoli odprli svoje pameti občeznani resnici, da ne gre za to, kdo davčni denar v davkarijo nese, ampak zato, kdo davčni denar plačniku davka pripravi ali zasluži. To pa je delavno in zavživajoče ljudstvo. Rakusch davek plačujejo v resnici njegovi odjemalci, odvetnikov davek plačujejo njegovi klienti, zdravnikov davek njegovi bolniki itd. Dogodek kaže, da so neki učitelji sami in njih slušatelji prav potrebni — šole ali pa blaznice.

— Vročevanje nemških sodnih naredb. Nekateri zavedni slovenski kmetje in obrtniki se branijo sprejemati nemško pisane naredbe sodišč.

To je v jedru prav. Pač pa se nam poroča, da se nekateri s pritožbami ne obračajo na prave osebe, namreč ne na predstojnike sodnikov, ki so Slovincu namenjeno naredbo nemško spisali na podlagi nemškega zapisnika s slovensko stranko. — ampak da odganjajo dostavitelja. Tem naj bo v nauk, da je dostavitelj samo služabnik sodnika in da mora stranki spis, katerega mu sodišče da, spraviti v roke. Ako stranka sčisa ne sprejme, ima ga pustiti dostavitelj v strankinem stanovanju in to velja tako, kakor bi bila stranka spis sama sprejela. — Torej ne odganjati dostavitelja, ampak spis sprejeti, potem pa ga poslati s primerno pritožbo na višje mesto, če tudi naravnost na ministrstvo. Prosimo vse svoje prijatelje, naj nam naznanijo vsako kršenje pravic našega jezika pri sodiščih in drugih javnih oblastvih. Skrbeli bomo za izboljšanje poslovanja. Ljudstvo samo pa naj pri vsakem oprasku pri sodišču ali drugi javni oblasti, tudi pri notarjih, možato zahteva, da se spisi sestavljajo v slovenskem jeziku. Mnogi uradniki gnejejo proti osnovnim državnim zakonom in — ukazom vlade tako, kakor bi uradovani za sebe, ne za ljudstvo. Pišejo se za Slovence cenilni zapisniki, rubeži, prodaje, zapuščinske razprave — vse nemško. To bode nehalo, ako bode ljudstvo samo čuvalo svoje pravice!

— Javna telovadba „Celjskega Sokola“ se je vršila v soboto 8. t. m. pred mnogobrojnimi občinstvom jako veličastno. Občinstvo je občudovalo te uzorne uspehe, katere je doseglo sistematično predavanje skozi leto dni. Eksaktnost, gibčnost in vstrajnost so tisti pogoji, s katerimi mora računati telovadec, da izvrši vajo pravilno in lepo. In res inpozanten je bil ta nastop telovadcev, ko so se po sokolski koračnici postavili k prostim vajam. Burni plosk je bil znak priznanja nad uzo: nim izvajanjem prostih vaj. Radost pa je vladala med občinstvom, ko so prikorakale v pravem sokolskem koraku gojenke k vajam s palicami. Trezno oko slehernega je opazilo gotovo to pravo sokolsko srce unemajočo vztrajnost mladih, ličnih deklic. Že samo uzoren nastop nam je dal dokaz, kaj se doseže pri pravem predavanju telesnih vaj. Vaje s palicami so bile gotovo najlepša točka cellega vspeh in častitati moramo načelnistvu k temu uspehu. Tudi druge točke so se vršile z enako natančnostjo, posebno nam je ugajalo izvajanje vaj na orodju. Kakšna živahnost je vladala med petimi vrstami, in iz slehernega telovadca, iz slehrne vaje smo čitali uspeh. Posebno nas je iznenadilo, ko smo videli „Zalskega Sokola“ v dveh vrstah pod vaditeljstvom br. Pikla. Višek telovadnega uspeha so bile vaje prve vrste na drogu in bradlji. Lepa je bila tudi skupina. Po dokončani telovadbi je pozdravil brat podstarosta dr. Gv. Serneč občinstvo ter se zahvalil za mnogobrojni obisk, ki služi v dokaz, da uživa „Celjski Sokol“ med narodnim občinstvom simpatije. Otvarjajoč zabaven del večera, je omenjal, da je današnji časten večer namenjen sokolskem naraščanju, mladim sokolskim gojenkam in gojencem, iz katerih se bode enkrat izcimil pravi sokolski život. V jedrnatih besedah pa je narisal br. dr. Stiker delovanje društva. Ako še omenjamo, da je „Delavsko podporno društvo“ in „Celjsko pevsko društvo“ popolnilo večer z nekaterimi lepimi pesmicami, in se še spominjamo naše narodne godbe, katera je svirala vstrajno ves večer, smo navedli vse, kar je bilo potrebno omeniti o tem res krasnem sokolskem večeru. Čestitamo društvu na tem velikanskem uspehu in mu kličemo: Nazdar!

— Ogenj. V Gaberjih pri Celju je v noči od petka na soboto pogorel kozolec posestnice Svetel-ke, napolnjen s krmo. Začelo je goreti okolo polnoči, plamen se je visoko spenjal in krvavo razsvetljeval temno noč. Sosedje so vsi v strahu planili pokoncu, in sreča je bila, da se ogenj ni razprostrl na druga poslopja. Požarne brambe ni bilo nobene poleg, le vojak iz dežel-nobrambovske vojašnice so se vrlo trudili, da so

omejili požar. Požarni bramborci iz Celja so prišli k pogorišču, ko je ogenj že pojenjal. Kot požigalca so zaprli nekega delavca, ki je posestniki zagrozil, da ji bo nekaj storil, kar bo pomnila, ker mu ni pustila spat na kozolcu.

— **Grozna nesreča.** V ponedeljek dopoldne so se igrali otroci v Šolski ulici v Celju, ko pride težko obložen voz jim nasproti. Večina se umakne a 3letni otrok šolskega sluge zaide med kolesa, ki mu odtrgajo nogo tako, da se je le še za kožo malo držala. Donesli so ga v bolnišnico. Povožil je otroka hlapec Zanggerjev.

— **Cirkus Lipot** se zgleda koncem julija v Celju, kjer priredi par predstav medpotoma v Zagreb.

— **Odstavljen notar.** Disciplinarni senat najvišjega sodišča je odstavil nemškega notarja v Kirchbachu na Štajerskem Alfreda Wertheima. Lepa družba mora to biti v tem nemškem trgu, kjer je šele pred kratkim bil odstavljen tudi odvetnik.

— **Utonil je** v sredo dne 5. julija pri predilnici na Preboldu nastavljeni tehn. uradnik Schmid. Zvečer je šel v Savinjo, a ker ni znal plavati, se je privezel na vrvi, ki jo je pritrdil na bregu ob grm. A vrvi se je odtrgala, in nesrečnej je izginil v vodi, ki je tam nad dva metra globoka.

— **Iz Teharjev.** Ker je vrli in zvesti poročevalec-puščavnik pri sv. Ani nad Teharjem še vedno na letovišču pri sv. Uršuli, zato si dovoljujem jaz mesto njega par vrstic poročati o kresu pri sv. Ani na čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu. Ta kres se sme šteti zares med najveličastnejše, kar jih je gorelo ta večer na slovenski zemlji. Po prizadevanju vrlega teharskega rojaka g. dr. Franja Štora navozili so posestniki več kot deset vozov raznega vejevja skupaj, katero so Teharčani potem nakupili na visoko grmado, katera se je v večernem mraku, med pritrtkanjem zvonov in streljanjem iz topičev zažgala. Kmalu se je vzdignil v zrak visok plamen in čarobno razsvetljeval prijetno noč. Da se je zamoglo tako čvrsto streljati, zato je poskrbel najnovejši teharski plemenitaš g. Rudolf Senica, ki je v ta namen že nekaj dni poprej po svoji hčeri gospici Zofiki poslal 15 kg smodnika. S čudom pa smo se čudili Teharčani krasoti umetnega ognja in raketov, katere je preskrbel g. dr. Fr. Štor.

— **Šolska vest.** Okrajni šolski svet celjski je v svoji predzadnji seji imenoval g. dr. Fran Štor-a, grajščaka na Teharjih krajnim šolskim nadzornikom za šoli v Štorah in Teharjih.

— **Ogled vojaštva.** V ponedeljek se je mudil v Celju generalmajor Schemua in je pregledoval tukaj garnizujoči bataljon 87. pešpolka; dopoldne v vojašnici, popoldne do mraka na streljišču.

— **Celjsko pevsko društvo** je včeraj izročilo „Dijaški kuhinji čisti dobiček III. slov. raja v znesku 450 kron.

— **Vihar in toča.** V Dramljah je na četrtek večer ob 8. uri strašno razsajala toča. Hud vihar je treskal sicer bolj drobno pa gosto točo s tako silo, da je na hišah zid okršen, kakor da bi s kroglicami streljali v njega. Na novi šoli je dve tretjini šip totalno zdrobljenih. Zavarovane niso bile. Škoda, da na novih šolah sploh ne upoštevajo takih posledic in štedijo nepotrebno s polkni. Polje je mestoma dobesedno uničeno. Iz golih, vse okleščenih korenov in reber se še tuintam da sklepati, kaj je tamkaj raslo. Strno je docela vbito v zemljo, drevje oblomljeno in golo. Ubogi ljudje tarnajo in vijejo roke s strahom zroč v bedno prihodnost. Tudi vinogradi, edina pridobitev Dramelčanov, so mestoma popolnoma uničeni. Kjer ni dosegla toča, povalil in oblomil je vihar, da leži vse križem. Človeka srce boli, ko vidi, da so vsi upi uničeni. Bilo bi pač umestno, da bi se potom zakona sililo ljudstvo, zavarovati si polja in vinograde. — Isti dan, 6. t. m. je toča tudi poškodovala polje in vinograde okolo Št. Jurja ob juž. žel., tudi celjska in vojniška okolica je bila precej zadeta, vihar, ki je ob enem razsajal, pa je po Savinjski dolini hmeljišča hudo zdelal, ker je mnogo hmeljev podrli.

— **Št. Jurij ob juž. žel.** V četrtek zvečer je burja z točo naredila ogromno škodo, podirala je poslopja in kozolce; poljski pridelki so večinoma uničeni. Posebno so prizadete vasi Kameno, Vrh, Bezovje, Grobelno, Stopče in druga.

— **Kozje.** Tukaj je zopet velika vročina, akoravno se je zrak dne 3. t. m. po strašanski nevihti nekoliko ohladil. Ta dan pa je bil kritičen, vihar in toča sta v Kozjem, Piljstanju, Zdolah, Drenskem rebnu, Bučah in Virštanju povzročila veliko škodo. Na Piljstanju je porušeni 10 hiš, kozolci in gospodarska poslopja so zelo poškodovana. Ravno novo postavljen kozolec je vihar nesel 50 korakov daleč. Križ stolpa Piljstanske cerkve, ki je 3 m visok, je bil daleč zanešen. Vinogradi so trpeli tudi škodo, v goščah pa je vse pogolmljeno. Ubogo ljudstvo čaka vže 2 leti na podporo po toči in mrazu in sedaj pa še ta nesreča. Župnik Piljstanski, g. Marko Tomažič, je brzojavil namestniku to grozno nesrečo, in hoče vse poskusiti, da bi ljudstvo vendar enkrat dobilo podporo. „Notstandsfond“ v Gradcu ne funkcionira slovenski.

— **Za prebivalstvo v kozjanskem okraju.** V državnem zboru je vložil posl. Žičkar naslednji nujni predlog: Dne 3. julija je orkanu podobni vihar prizadel najobčutnejšo škodo občinam Piljštajn, Zdole, Drensko rebro, Buče, Lastnič in Kozje. Mnogo gospodarskih poslopij je bilo porušeno, nešteto sadnih dreves izravnanih, gozdovi uničeni, tudi telegrafična zveza s Kozjem je bila pretrgana. Prebivalstvo je popolnoma potrto, Državna podpora je za to ubogo prebivalstvo nujno potrebna. Zato se pozivlje vlada, da uvede preiskavo glede navedene škode in na podlagi te dovoli izdatno državno podporo. — Slovanski državni poslanci.

— **Viharji po nemškem Štajerskem.** Velik vihar je bil v četrtek v Gradcu in okoli Gradca. Padala je toča, velika kot srebrni goldinarji. Vrtovi so deloma uničeni. V graškem mestnem parku leži vse vprek, rastline, odtrgano vejevje, klopi in mrtvi tiči. Vihar se je od 2. ure popoldne do 7. ure zvečer petkrat ponovil. Z graškega gradu je voda drla v potokih ter je nekaj prostorov poplavlila. Nad graško okolico se je utrgal oblak. V Mürrzuschlagu je padala taka toča, da je trikratno stekleno streho na kolodvorski restavraciji prebila. Iz Ljubnega poročajo, da je vihar ruval drevesa. Vihar je izruval tudi neko 105 let staro drevo. Strašen je pogled na mestni park.

— **Brežice.** Kritični dan 3. t. m. je bil tudi tako vroč, da je gospa Černetič v Brežicah nevarno zbolela. Sluga Čateških toplic je umrl ta dan za solnčarico. Sava je tudi zahtevala svoje žrtve: Utonila je neka dekla in v istem času posestnikov sin Andrej Vidmer iz Mihalovca. 4. t. m. zvečer je voda prinesla truplo 11letnega fanta, ki je gotovo pri kopanju v Savi ponesrečil, k brežiškemu kopalisku, in kopajoče osebe so truplo potegnile iz vode. Danes pa pride posestnik Miha Sterklenc iz Brega, občina Cerkle na Dolenjskem, in spozna v utopljenem svojega sina Franceta. Bogovičar, hlapec pa je bil v nevihti na ta način jako poškodovan, da mu je padla opeka raz strehe na glavo.

— **Laško.** Na dan sv. Rešnjega Telesa je bilo videti neko učenko slovenske šole pri procesiji, katero je okrasila zavedna slovenska mati s trobojnicami. Ta okrasek se pa ni dopadel gospej Štibenkovi, soprogi tukajšnjega c. kr. davčnega preglednika, katera sedaj nadomestuje ravnotako sovražnico slovenskih barv, učiteljico II. razreda na slovenski šoli, katera ima sedaj že več mesecev dopust. Zdelo se ji je namreč umestno, da je potem v šoli otrokom prepovedala nositi ter okrasiti se s slovenskimi trobojnicami, akoravno tista učenka ne obiskuje iste razreda kjer ona poučuje. — Ko pa je ravno ta gospa nadomestovala tudi nekega učitelja na šulferanjski šoli, pa ni bilo nikoli slišati, da ji ni všeč, ker otroci iste šole hodijo našemljeni s plavicami, hrastovim perjem in frankfurtaricami, akoravno se je isto ne samo enkrat, marveč vsaki dan dogajalo. Bog ve, ali okrajnemu šolskemu svetu res ni znano za kako drugo supletinjo, kakor ravno za to zagrizeno Germankinjo, od katere ni mogoče upati, da bi bila zmožna podučevati slovensko dečo! Prav je storil oče deklice, da ji je v obraz povedal, ako se ji ne dopadejo slovenske barve, naj pa odide kam v Nemčijo, ako pa hoče jesti slovenski kruh, se bo pa morala slovenskim barvam tudi privaditi! — Nad trgovom se je na predvečer sv. Cirila in Metoda nameraval tudi zažgati kres, pa ga je preskrbni gospod „purgamojster“ prepovedal, ker se je baje bal, da bi se mu zapalili njegovi prevroči možgani. Na večer pred kresom pa ni bilo nič nevarnosti, ker se je ravno na istem mestu za Nemce kurilo!

— **Promocija doktorjem bogoslovja** gospoda Antona Korošec, urednika „Slov. Gospodarja“ v Mariboru se je vršila danes v Gradcu.

— **Sprememba v celjski duhovščini.** Gospod dr. Somrek, dosedaj kaplan v Celju, poslan je v daljšo izobrazbo v inozemstvo in gre baje najprej v Pariz.

— **Iz Dravinske doline.** Dolgo že ni plapolalo toliko kresov na predvečer sv. Cirila in Metoda v Dravinski dolini, kakor letošnje leto. Dolina je bila podobna zvezdnatemu nebu, kjer se vžigajo plameni in zopet izginjajo v megleni megli. Visoko pri planini in po severnem robu pohorskega gorovja bilo je v vrsti toliko kresov, da je bilo videti, kakor da so napeljali na žicah mogočne lampijone s svetložarečimi svečami. Eden kres pa, žgan na holmcu sredi Dravinske doline, vzbujal je splošno pozornost. Žgali so ga zavedni slovenski fantje iz Draževasi. Iz holmca se je razlegalo mogočno pokanje možnarjev, da je odmevalo v tihi noči in naznanjalo daleč prek doline v Oplotnico in Konjice, da so doma tukaj fantje, v kojih srcih gori plamteča ljubezen do slovanskih blagovestnikov in slovenske domovine. Peli so „Lepo našo domovino“, in „Hej Slovani“ doneli so nad vasjo, da se ti je vzradostila duša, ko si čul iz src naših fantov kipeti ljubezen do domovine. In ko jim je govornik razložil pomen tega večera, slikal plodonosno, toda težavno delovanje svetih bratov med Slovani in zaključil govor z željo, da se zasvetijo kresi po vsej slovenski zemlji v znak probujenja in narodne zavednosti, tedaj je vskipelo navdušenje med fanti

in mogočni trikratni živio zaoril je, da je odmevalo v dolino. Bilo je čarobno lepo ta večer. In marsikateri je strmel, ko je videl v naših krajih redko prikazen — rakete, ki so jih pošiljali v zrak konjiški Slovenci, da je bilo videti, kakor da se utrinjajo zvezde iz visokega neba. Tampatam pa se je zablistala svetla luč, kateri je sledil glasen pok z dalekosežnim odmevom. Bil nam je ta večer v dokaz, da se ljudstvo vzdramlja iz spanja in se pripravlja k slovesnemu dnevu osvoboditve iz tujega jarma. S.

— **Iz šole.** Piše se nam: Kar mrzel pot oblije človeka kljub neznosni vročini, kadar se zmisli, kako se mora naša mladina pri 25 stopinj R in čez pariti v slabih, vsaki šolski higijeni nezadostujočih prostorih s kaj čudno dišečim ozračjem, vrhutega pa slediti še pouku. Pri taki vročini so učilnice le prave mučilnice. Mestne šole imajo prednost, da popoldne ni pouka, kadar kaže dopoldne toplomer 18 stopinj R. A na kmetih? Le spusti otroke popoldne domov, kmalu so ti šolske oblasti za petami z disciplinarno preiskavo. Mogoče, da so otroci na kmetih utrjenejši ko mestni, mogoče je 25 stopinj R na kmetih manj kakor v mestu 18 stopinj R; saj kmetijski otroci vstanejo vsak dan šele ob 5. uri zjutraj, da poženo krave na pašo ali opravijo kako drugo delo, saj nimajo do šole nič manj kakor eno ali poldrugo uro hoda; ubogi mestni otroci pa se morajo med tem časom doma mučiti v mehkih pernicah, in kratka pot mestne sirotke tako silno utruja, da ne morejo slediti popoldanjem pouku. Tudi možgane morajo imeti kmetijski otroci bolje, kajti mestnim bi pri popoldanju pouku v kmetijskih učilnicah gotovo zavreli možgani. O ubogem učitelju na kmetih, — najbrže je ta iz trdnjših snovi ustvarjen od mestnega učitelja, tudi je slabše plačan kakor mestni — ki ves dan govori, se trudi, peha, ubija in poti, da bi vtepel trudnežem, zaspancem kaj v vročo glavo, pa raje molčimo. In to se godi nič manj kakor dva meseca, julij in avgust! Tudi pri šoli dvojna mera, ena za mestne, druga za kmetijske otroke! Kako skrbje oblastva za varstvo živalij! Koliko pa za varstvo otrok?! Kaj hasnejo vsi higijenični kongresi in sanitarne odredbe, če se otrokom izpdkopava na tak način zdravje in se tako skrbi za degeneracijo človeštva. Najmanj, kar moremo in moramo zahtevati je, da višje šolske oblasti uvedejo za mesec julij in avgust tudi za kmetijske šole takozvane „vročinske počitnice“, t. j. pravi popoldanji pouk naj odpade, ne oziraje se na gotovo število stopinj. Tedaj bodo učilnice res učilnice, pa ne mučilnice kakor zdaj.

— **Silna toča** je pobila vse okoli Kance pri Mariboru. Posamezni kosi toče so bili težki kot štiri kurja jajca skupaj. Iz neke hiše je zbila na tla 300 komadov opeke.

— **Iz Trbovelj.** Umrlo je v trboveljski župniji v prvi polovici leta 210 oseb proti 130 v istem času lanskega leta. — Narodni kolek in drugo blago v prid družbi sv. Cirila in Metoda se prodaja v g. Kramarjevi trgovini. Slovenci se zite po njem! — Kresovi na čast našima blagovestnikom so goreli v Trbovljah in na Vodah. Tu so napravili tudi umetalni ogenj, na to pa zabavni večer pri g. Fortetu.

— **Žena in mož sta se obesila.** Obesil se je v Mariboru v svoji drvarnici ključavničar južne železnice Janez Posnik, 43 let stari udovec. Zapušča tri nepreskrbljene otročice. Njegova žena se je lani obesila v isti drvarnici.

— **Žalec, dne 7. julija 1905.** Prošnja do gosp. župana, kateri je ob enem načelnik požarne brambe. Minoli petek se je pripetilo ob 11. uri po noči v našem trgu nekaj, kar bi se naj pač opustilo zanaprej. Nekaj minut po navedeni uri začne nekdo najpoprej z velikim, potem pa s srednjim zvonom oznanjevati požar na ta način, da smo se vsi prebudili, prestrašili in mislili, da trg gori. Grozna nevolja se nas polasti, ko se uverimo, da je gorelo nekeje onkraj Celja. Prosimo torej g. župana, naj s sporazumljenjem župnijskega urada določi, v katerih slučajih in kako se sme po noči požar oznanjevati z zvonovi; določi pa naj se tudi oseba, katera sme izvrševati ta posel. — Eden izmed tistih, katerim je noč za počitek.

— **Slovenjgradec.** Dne 6. avgusta 1905 se slovesno otvori tukajšnja narodna čitalnica in se bode tem povodom v prostorih „Narodnega doma“ vršila veselica, pri kateri bode sodelovalo šostanjsko pevsko društvo in šostanjska narodna godba. Vse posamezno se bode s posebnimi vabili pozneje naznanilo. Ker smo na meji našega ozemlja in hočemo postaviti z našo čitalnico vsem sovražnim navalom močno trdnjavo, je naša slavnost jako pomenljiva, in opozarjamo na njo vže danes vse rojake — sosede ter pričakujemo, da bode vsak po svoji moči pripomogel k obili udeležbi.

— **V Rajhenburgu** se je priredila 5. julija šolska veselica, pri kateri se je blizo 300 učencev in učenek pogostilo s klobasicami, pečeno svinjino, kruhom, poticami in pijačo, kar se je deloma nakupilo iz nabranih milodarov, deloma pa darovalo v naturalijah, in sirom, ki ga je daroval samostan oo. trapistov. — Na večer je priredil tukajšnji postajenačelnik, g. Rainer, kres z raketami.

— **Ozja volitev.** Pri petkovi ožji volitvi za državnoborski mandat mariborske mestne in trške skupine je dobil Vsenemec Wastian 1198 glasov, Pfrimer pa 165 glasov.

— **Nenavaden pogreb** so imeli v Gradcu. Pokopali so ob isti uri gostilničarja in posestnika Ferdinanda Schmidbauerja in njegovo mater, ki sta umrla skoro ob istem času. Pokopal ju je brat, oziroma sin umrlih, P. Gabrijel Schmidbauer.

— **Obstrelil** in potem pobil je I. Borštnar iz Zavin pri Zagorju ob Savi neko Lizo Semen. Ubil si je v glavo, da je Liza Semen, ki je tam prenočevala coprnica; zato jo je drugo jutro obstrelil, potem pa z loparjem pobil, češ, coprnica se mora z loparjem! Oblastvu se je sam prijavil. — Pravijo, da je malo „opavhan“.

— **Nič ni tako skrito . . .** Tovarniški delavec Zupančič iz Gorij na Kranjskem je bil te dni na Jesenicah aretiran, ker je sumljiv umora, ki se je zgodil pred 14 leti v Gorjah. Izginil je bil takrat otrok, nikjer ga ni bilo. Iskali so ga povsod, iskala ga je cela župnija, zastoj. Nobe-nega sledu o njem. Po 14 letih pa je prišla grozna hudobija na dan na — čudovit način. Mačka je spala v peči, gospodinja zakuri, mačka se vžge, prestrašena beži in zažge hišo, hiša pogori. Na pogorišču se igra otrok, brska, pa najde staro dvajsetico. Vesel teče k materi ter ji pokaže denar, ki ga je izkopal. Mati pravi: „Kop-ljimo naprej, morda je še več denarja zakopa-nega“. Pa je kopala in izkopala — človeško okostje otroka, ki so ga pogrešili pred 14 leti. Prijeli so tedanjega lastnika hiše, sedaj tovar-niškega delavca Zupančiča.

— **Pulj.** — **Vročina.** — **Pohod v smrt.** Tukaj je vročina, da ni obstati. 6. t. m. zvečer se je vsula ploha z gosto točo, debelo kakor drobni orehi. Po ulicah se človeku moti. Vojaštvo cepa, kakor muhe. Deželnobrambovski polk je bil na vajah 3. t. m., padlo jih je od vročine pol polka, trije so umrli. Veliko jih je nevarno bolnih. Ceste po katerih so šli z vaj, so bile nasute z vojniki in prebivalstvo je pomagalo, ženske jokale in donašale vodo. Bil je pretresljiv prizor, kakor na bojišču. 87. pešpolk, utrjen in vaje vročine omaguje. V sobah se grudijo vojaki in dan za dnevom peljejo tega in onega v bolnišnico. Pred pol ure je še zdrav, hipoma pa obnemore in pade. Vaja se vrši le v jutrih, drugače je mir, pa kaj, ako je zrak podoben plamenu ognja in se niti dihati ne da. Take vročine že ni bilo dolgo v Pulju, kaj še bo v avgustu! — To je izvirno po-ročilo od našega dopisnika; z gotovostjo trdi, da so bili mrtvi trije vojaki, a naše vojaške oblasti vedo le o enem. Skušajo pravo istino zamolčati.

— **Velikanski požar** je bil v torek ob 6. uri zvečer v Horjulu pri Vrhniku na Kranjskem. Upepelil je baje 24 hiš z gospodarskimi poslopji. Ogenj je bil tem hujši, ker so ljudje že pospra-vili seno. Gasilci so omejili požar, da ni zgorela vsa vas.

Društveno gibanje.

— **Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj** je zborovalo 2. t. m. v prostorih deške okoliške šole v Celju. Kljub temu, da je vladala neznosna vročina in da je bilo učiteljstvo zbrano šele pred kratkim pri uradni skupščini, se je tega sestanka udeležilo lepo število članov. Društvo sta na novo pristopila dva člana, in sicer vrli tovariš g. J. Kramer iz Vranskega in tov. g. Jak. Rajner iz Hrastnika. — Predsednik tov. g. A. Gradišnik se je navzočim v iskrenih be-sedah zahvalil, da so ga tovariši vnovič in sicer enoglasno volili svojim zastopnikom v okr. šol. vetu celjskem. Zatrjeval je, da bo tudi odslej deloval v korist šole in učiteljstva, in to tem najši, ker je ponosen, da je zastopnik tako zaved-nega učiteljstva. To je pokazalo, kaj se zmore, če so tovariši edini. Tako naj bo vedno in povsod! Tovariš g. Fr. Brinar je stavil predlog, naj de-legatje delujejo na to, da vlada ponatisne steno-grafični zapisnik dež. učit. skupščine, da tudi učiteljstvo dobi vpogled v vse razprave, ki so se vršile v imenovani skupščini. — Za delegata v štaj. „Lehrerbund“ sta se določila tov. g. Logar, Zidan most in tov. g. Sivka Št. Jurij ob juž. žel. Med zborovanjem je krožila kolekta poštних znamk, druga kolekta pa se pošlje učiteljstvu po pošti. V temi „Nekaj za učiteljce“ je razpravljal tov. g. Fr. Brinar prav dobro in umestno o ne-govanju dojenčkov, katerim se bi naj posvetila večja skrb kakor dozdaj; zlasti naj bi imele učiteljice nalogo, poučevati ljudstvo o boljem negovanju dojenčkov; s tem bi se gotovo pri-pomoglo, da bi se znižalo število pohabljenecv v našem narodu. — Radi počitnic se bo vršilo pri-hodnje zborovanje meseca novembra.

— **Bralno in pevsko društvo pri Sv. Mar-tinu v Rožni dolini** priredi dne 16. julija 1905 ob polu štirih popoldne v prostorih pri Pohrcu ljudsko veselico s slavnostnim govorom, petjem, prosto zabavo, srečolovom, šaljivo pošto itd. Med posameznimi točkami igra odsek celjske narodne godbe. Vstopnina prosta. Pri slabem vre-menu se vrši veselice po istem vspredu teden

pozneje. — **Dragi sosedje, pridite v tiho Rožno dolino** krepit si duha, raz-vedrit srca pri zvokih mile sloven-ske pesmi!

— **Društvo „Zveza slovenskih odvetnikov v Ljubljani“** sklicuje letošnji občni zbor na dan 16. julija 1905 (dan Prešernove slavnosti) ob 10. uri dopoldne v Ljubljano v mestno dvorano s sledečim dnevnim redom: 1. poročilo o društvenem delovanju v preteklem letu; 2. poročilo blagajnika; 3. poročilo o koroških justičnih raz-merah v preteklem društvenem letu (g. dr. Brejc); 4. poročilo o štajerskih justičnih razmerah v preteklem društvenem letu (gg. dr. Rosina in dr. Hrašovec); 5. poročilo o primorskih justičnih razmerah v preteklem društvenem letu (g. dr. „ybar“); 6. volitev odbora (predsednika, 8 odbor-nikov, 2 preglednikov); 7. slučajnosti.

— **Slovensko akademično društvo „Ili-rija“ v Pragi** je izvolilo na II. rednem občnem zboru dne 1. julija t. l. sledeči odbor: tehnik France Jenčič, predsednik; modroslovec Adolf Turek, podpredsednik; modroslovec Josip Marn, tajnik; tehnik Viljem Kuček, blagajnik; tehnik Josip Kremenšek, knjižničar; tehnik Peter Brelih, arhivar; pravnik Anton Kacjan, gospodar; tehnik Ivan Presel in modroslovec Zvonimir Bernot, preglednika.

Dopisi.

Braslovče. Izvanredna slavnost se je vršila predzadnjo nedeljo za nas Braslovčane. Že ko se je prvokrat raznesla vest, da nas počasti „Celjski Sokol“, zažarela je v vseh srcih radost, ponos in navdušenje.

Ali želi smo mnogo več, kakor smo prič-kovali; kajti razven „Sokola“, počastilo nas je še mnogo drugih odličnih narodnjakov. Bila je za-stopana inteligenca iz cele Savinske in deloma Šaleške doline, n. pr. iz Šoštanj, Mozirja, Žalca, Celja, Št. Pavla, Vranskega, Gomilkega, celo od Št. Jurja ob juž. želez. se je pridružilo več odličnih gostov. Vsem se zahvaljujemo tem potom najiskrenejše za njihov časten pohod.

Kar se tiče „Sokola“, pokazali so ti junaki, da korakajo po besedah Aškercovih, ki veljajo Sokolu: „Trud miče nas, napor in delo in borbo ljubimo veselo“, odkorakali so vkljub pekočega solnca neustrašno na telovadni prostor, in tamkaj pokazali občinstvu slovensko žilavost in krepke ude.

Omenjamo še podstarosto, dr. Gv. Serneca, ki je govoril navduševajoče in globoko v srce segajoče besede. Želeli je, da bi ne padle te njegove besede na skalnata tla, ampak na rodo-vitna, da bi se ukoreninile Braslovčanom besede:

„Vsak bodi svoj, vsak bodi jak!“

Slovan naj Sokol bude vsak!“

da bi tudi mi enkrat nastopili v zvezi z Mozir-čani pod zastavo „Savinskega Sokola“.

Le žalibog, da so nas bratje tako kmalu zapustili. Nadejamo in želimo pa, da nas zopet v kratkem posetite.

Gradec. Na predvečer praznika slovan-skih blagovestnikov je priredilo akad. tehn. društvo „Tabor“ slavnosten večer, katerega je posetila lepa vrsta zastopnikov vseh slovenskih slojev, častno število slovenskih akademikov kakor tudi drugih slovenskih zlasti hrvatskih in čeških gostov. Slavnostno družbo je pozdravil „Taborov“ predsednik g. phil. Kramer naglašujoč potrebo in važnost tega večera v narodnem oziru.

V krasnem, vznešenem govoru je slavil g. cand. iur. Zdolšek slovenska blagovestnika katerih plodonosno delovanje je po stoletjih zopet vzbudi-lo navdušenost za procvit in napredek sloven-skega naroda na polju izobrazbe in omike, nav-dušenost, ki je rodila prekrasen sad družbe sv. Cirila in Metoda. Nje delovanje in uspehe je orisal govornik v krepkih, navdušujočih besedah, primerjal jo je z enakimi zavodi pri drugih slo-venskih narodih, ter jo slavil kot braniteljico slovenskega naroda in njegovega milega jezika pred sovražnim silnim navalom.

Burno odobravanje je sledilo slavnostnemu govorniku, ki je vzbudil kipeče navdušenje.

Nafo se je vršil koncert „Taborjanskega pevskega zbora“ pod vodstvom g. phil. Mirka. Konstatirati moramo, da je ta krepki akademični moški zbor krasno izvežban, saj pa je tudi že na nedeljski slavnosti v Mariboru žel zaslužen priznanje. Pevske točke bile so vseskozi izbrano lepe: v melodijozni Hudovernikovi „Naša zvezda“ se je posebno odlikoval bariton-solo, „Planula je zora“ in „Bolgarska davorija“ ste vzbudili živahen aplavs, par novo harmoniziranih s finim čutom prednašanih narodnih pa naravnost navdušenje. Višek celega koncerta pa je bila najnovejša dr. B. Ipavčeva romanca „Ciganka Marija“ za ba-riton in klavir, katero je krasno prednašal in pel g. phil. Jug — na glasovirju pa ga je spremljal pevovodja. Občinstvo bilo je očarano in je burno zahtevalo ponavljanja. Tudi skoraj vse druge točke so se morale peti dvakrat in ko se je pričela prosta zabava vladala je v ne baš prehladni dvo-rani obča zadovoljnost in veselost. Nobeden ni zavrnil ljubkih slovenskih gospodičen, ki so na-brale precejšen obolus za Ciril-Metodovo družbo ter prodale lepo število narodnih kolekov.

Že je bila „ura postave“, ko se je začela prazniti dvorana.

Z nekakim začudenjem pa smo pogrešali na tem slavnostnem večeru zastopnike ostalih slo-venskih akad. društev, katere se je, kakor smo poizvedeli, povabilo z enako ljubeznjivostjo kakor ostala slovanska društva.

Vrlemu „Taboru“ pa izrekamo — in gotovo govorimo iz srca vseh graških Slovencev, ki so vneti za narodno stvar v tujem mestu — naše priznanje na njegovi čilosti in agilnosti ter mu kličemo: Naprej na začrtani poti! —a—

Politični pregled.

— **Državni zbor.** V četrtek je poslanska zbornica končala razpravo o trgovinski pogodbi z Nemčijo ter je isto odobrila. Ravno tako vsprejela je v vseh čitanjih zakonski načrt, s katerim se pooblaščuje vlada, da sme podaljšati sedaj obstoječe trgovinske pogodbe z nekaterimi drugimi manjšimi državami. Ta seja pa je bila neizrečeno burna. Radikalni Čehi so naznanili nič manj nego 700 nujnih predlogov. Ker pa niso ti predlogi imeli zadostnega števila podpisov, jih je zbornični predsednik brevi manu zavrnil. Vsled tega, in ker so nekateri vsenemški poslanci radi-kalne Čehije izzivali, nastal je med njimi hud ropot, ko je prešla zbornica k dnevnemu redu. Piskati na piščalke in razbijati po klopeh začeli so radikalni Čehi tako hudo, da jih ni bilo več za poslušati. To piskanje je poslanca Steina tako razburilo, da je zagrabil tintnik ter ga z vso silo zabrusil v radikalne Čehije in je baje enega tudi v resnici v glavo zadel. — V petek so hoteli italijanski poslanci obstruirati, ker ne pride na vrsto v tem zasedanju drugo branje zakonskega načrta glede italijanske pravne fakultete. Baron Gautsch jih je potolažil s tem, da jim je obljubil, da bo prihodnjo jesen na vsak način otvorjena italijanska pravna fakulteta. Zato so Italijani odnehali in poslanska zbornica bavila se je z naknadno dovolitvijo prekoračenih kreditov pri alpskih železnic. Čehi in Poljaki privolili so v to razpravo, ker je vlada izjavila, da hoče po-spešiti podržavljenje nekaterih železnic. — V petek se je zaključilo nenavadno plodonosno zasedanje, kakršnega ni parlament poznal že pet let. Državni zbor se skliče zopet šele jeseni, in le, ako bi se zgodile na Ogrskem važne stvari, obljubil je mi-nistrski predsednik, da ga skliče takoj. Najvaž-nejšo predlogo je dognala zbornica v zadnji svoji seji: odobrila je skoraj enoglasno kre-dite za alpske železnice. — Ravno tako je bil sprejet zakon o podržavljenju Pinc-gavske železnice. Posl. Klofač je nato ute-meljeval svoj nujni predlog za pocenjenje živil. Nujnost je bila odklonjena.

— **Shod hrvatskih opozicijskih po-slancev.** Kakor javljajo iz Osjeka, se je v torek vršil tamkaj shod opozicijskih pristašev. Shoda se je udeležilo kakih 100 cseb. Shod je sklenil resolucijo, da bo na bodočih volitvah za sabor vsa hrvatska opozicija brez razlike strank složno postopala proti „narodni“ (madjaronski stranki). V to svrhu je bil izvoljen izvrševalni odbor, ki ima stopiti v stiko z voditelji posameznih opozi-cijskih strank.

— **Rusija.** Nastopili so slabi časi za Rusijo. Na bojišču vedna nesreča, v središču domovine ponavljajoča se revolucija, strašni dogodki v Odesi. — Ruski listi trde, da je sedaj mir v pristaniškem mestu, a ta mir mora vzdrževati 33.000 mož močna posadka. Zaprte so vse trgo-vine, ljudstvo se trumoma seli. Škodo, ki jo je povzročilo obstreljevanje Odesa predpreteklo sredo, cenijo na 60 milijonov. Ubitih je bilo okrog 3000 oseb. Vojno sodišče je obsodilo na smrt 160 oseb, katere so takoj ustrelili. Tudi v Kron-stadtu se je uprlo veliko mornarjev. V Petrogradu so zasledili veliko tovarno za bombe. Prijeli so dva delavca, ki sta nameravala atentat na carjevo zimsko palačo, kjer so sedaj zbrani vsi veliki knezi. Car je odstavil velikega kneza Aleksija, ki je bil vrhovni poveljnik vse ruske mornarice. Dolže ga, da je on kriv ruskega poraza na morju, ker so pod njegovo upravo bile ruske ladje tako slabo izdelane. Miljoni in milijoni rubljev so šli — Bog ve, kam! Aleksij je šel v Pariz, kjer se prav dobro zabava. — Uporna ladja Potemkin je v petek priplula pred rusko mesto ob črnomoški obali, Feodozijo. Odtam je zopet priplula pred romunsko mesto Konstanza, kjer se je v so-boto udala romunskim oblastim. Udalo se je vse uporno moštvo „Potemkina“. Ko je „Po-temkin“ priplul v konstanzsko luko, ga je na tisoče ljudstva živahno pozdravljalo. Na ladji je bilo 700 mornarjev. Torpedovka, ki je spremljala „Potemkina“ se je bra-nila kapitulirati, češ, da je bila od „Po-temkina“ prisiljena, da ga spremlja in da hoče njena posadka zvesta carju vrniti se v Seva-stopol. Torpedovka ni kapitulirala ter se je vrnila v Sevastopol. Sevastopolsko brodogrje je v nedeljo priplulo po „Potemkina“ in ga po izjavi konstanškega poveljnika Koslinskega, da je romunski kralj odredil, naj se „Potemkina“ vrne Rusiji, odpeljalo seboj v Sevastopol. Ro-munsko brodogrje je s streli pozdravljalo rusko brodogrje.

Rusko-japonska vojna.

Sodi se, da na bojišču ne bo več velikih vojaških operacij. Rezervnike sicer kličejo pod orožje, a jih ne pošiljajo v Mandžurijo, temveč jih porabijo, da zadušijo domače upore. Poroča se pa vendar, da Japonci prodirajo proti Vladivostoku. Pri reki Tumen, ki tvori severozahodno korejsko mejo, pričakujejo spopada, Japonska armada, ki tu prodira pod poveljstvom generala Hasegave, šteje 100.000 mož. Okrog 1500 ruskih vojakov se je umaknilo raz utrjenih postojank ob reki Tumen. Na glavnem mandžurijskem bojišču so Japonci dvakrat razpršili 390, oziroma 600 mož močno rusko konjenico, Rusi so pa uničili en japonski pehotni polk. — Za poveljnika prve ruske armade so imenovali generala Balyakova, mesto Kuropatkina. — Vladivostok je zavarovan z minami 7 vrst naokolu, ima 1000 topov in 50.000 mož posadke.

V Koreji organizujejo Japonci marljivo ondotne korejske vojake. Sedaj so že spravili skupaj 26.000 Korejcev. Za poveljnika te armade je imenovan general Hodegava, ki je na glasu kot zelo talentiran častnik. Japonci v Mandžuriji dobivajo sistematsko močna ojačenja, večina teh pride iz severne Koreje. — Japonska ima že 4 nove divizije. To kaže, da so Japonci uvrstili v svoje vrste Korejce. Na skrajnem vzhodu stoji Jalu-armada, zahodno od te Kuroki. Japonci podaljšujejo svojo črto proti vzhodu, da se združijo s korejsko armado.

General Linevič brzojavlja 7. t. m.: Japonci so pričeli 5. t. m. ob 5. uri zjutraj z ofenzivo. Ruski oddelki so se počasi umikali in zadrževali sovražnika. Ob 2. uri zjutraj so Japonci nadaljevali z napadi na Loguhan. Japonci so obstreljevali s topovi ruske predstraže, ki so se umaknile. — Druga brzojavka Lineviča pravi: Danes zjutraj je ob desnem krilu več japonskih polkov, en eskadron in topništvo zopet pričelo z ofenzivo. Ruske predstraže so se obdržale.

Japonska na ruskem otoku Sahalinu. Dne 8. julija se je japonska eskadra približala otoku Sahalinu ter je začela obstreljevati obrežje. Istočasno so Japonci pričeli s 15 ladij iskrcavati čete. Ob 3. uri popoldne se je 15 torpedovk bližalo Korsakovsku. Ruske obrežne baterije so začele streljati. Torpedovke so obstreljevale baterije, toda morale so se pred ruskimi baterijami umakniti. Ko se je ruski oddelek kolikor možno branil, je poveljnik istega ukazal razstreliti obrežne topove in zažgati vsa vladna poslopja. Na to se je z oddelkom umaknil proti severu. — Japonci so izkrcali na otoku 15 vojaških prevozov. Japonci so s tem hoteli pokazati, da nočejo skleniti premirja, dokler Rusija ne sprejme njihovih mirovnih pogojev. Japonci so se otoka polastili brez velikega odpora. Rusi so se umaknili na sever.

Loterijske številke.

Trst, dne 8. julija 1905: 77, 76, 87, 16, 9.
Linc, " " " 81, 47, 51, 29, 80.

Oddaja stavbe.

Stavba novega poslopja za stanovanje učiteljskega osebja z vsemi k tem spadajočimi prostori in adaptiranje ene šolske sobe pri Sv. Florijanu v Doliču (železniška postaja Gornji-Dolič) oddala se bo potem žniževalne ustmene dražbe.

Dražba se bo vršila

dne 27. julija t. l.

dopoldne ob 11. uri.

Stavba se bo oddala le enem podjetniku, kateri mora tudi vse gradivo preskrbeti.

Izključna cena je 12951'35 K.

Stavbeni operat je v pogled razporejen v šolski pisarni.

Pred pričetkom dražbe imajo dražbeniki položiti 10% varščine.

Krajni šolski svet pri Sv. Florijanu v Doliču
dne 2. julija 1905.

(341) 1

Načelnik: **Franc Založnik.**

Več zastopnikov

za veliko svetovno trdiko se sprejme
za Spodnje Štajersko proti gotovi plači in proviziji. Ponudbe pod šifro: „**Takoj 60**“
poštno ležeče, CELJE. (344) 2-1

Javna zahvala.

zavarovalne zadrugi „**Croatia**“
v Zagrebu, katera je mojo škodo
zvestno precenila in odškodnino
takoj v iznosu

K 4069.51

brez vsakega odbitka izplačala.

Delnice, dne 26. junija 1905.

Jakob Pleše l. r.

(339) 1

Pri Sv. Jederti nad Laškem se da

trgovina

z mešanim blagom pod ugodnimi pogoji takoj
v najem in sicer samo samcem oziroma
samicam ali zakoncem brez otrok. Več pove
(338) **Jožef Simončič** ravnotam. 3-1

Gostilna

„**PRI POŠTI**“ v Rečici na Paki

se odda v najem takoj pod ugodnimi
pogoji. — Natančneje pove lastnik (337)

= JOŽEF KRAJNC. =

Lepa kupčijska prilika.

Proti gotovem plačilu proda se iz Franc
Lassmann-ove konkurzne mase po jako ugodnih
cenah (liter od 24 v do 48 v) **20 sodov belega**
in 2 sode rdečega vina pred kratkim pre-

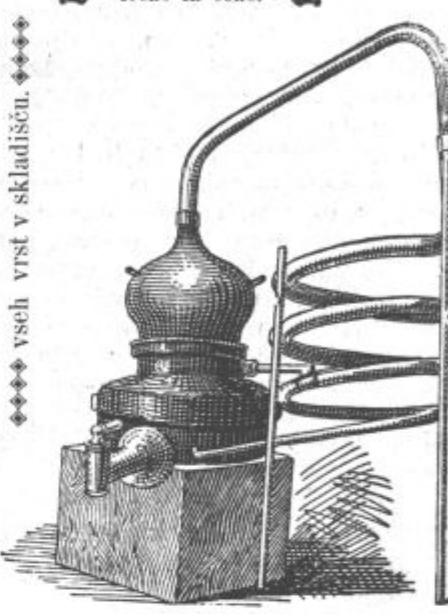
točenega in sicer brez sodov.
Kupci, posebno gostilničarji se vabijo na poskušnjo in nakup vin. (343) 1

Oglasiti se je v pisarni

dr. LUDOVIK-a FILIPIČ-a v Celju.

Zacinjenje in popravila vsake vrste
točno in ceno.

Kotli za pranje in kuhanje žganja
vseh vrst v skladišču.

Demetriy Glumac, kotlar
Celje, Graška cesta šte. 28

se priporoča p. n. naročnikom za vsa v njegovo stroko
spadajoča dela kaker za vsakovrstno montiranje
parnih kotlov, za parne stroje v barvarijah, belilnicah, kožarnah, tovarnah
za sveče in magarin itd., paro- in vodovode v bakru in železu.
(238) 50-18

Napise za slavo loke za sv. birmo

ima v zalogi Zvezna tiskarna v Celju.

Original SINGER Nähmaschinen
Singer Co. Nähmaschinen Act. Ges.
Vsak šivalni stroj ima varstveno znamko.

Singerjevi šivalni stroji
za domačo porabo in obrtne svrhe vsake vrste.

Velika trpežnost in vzorna konstrukcija usposobljajo stroje do najvišje
tvornosti ter so vsakomur v uporabo.

Brezplačni pouk v šivanju in vseh načinih
moderne in umetnega vezenja

Singerjevi šivalni stroji so na največjih svetovnih razstavah
odlikovani z največjimi priznanji.

Singer Co. delniška družba šivalnih strojev
CELJE, Kolodvorska ulica šte. 8. (152) — 26

NOVO! Dunajska splošna vzajemna družba za zavarovanje pogrebniških stroškov

zavaruje vsote po 50, 100, 200, 250, 300, 400 K, ki se izplačajo v slučaju zavarščine smrti v teku 24 ur
donašatelj polične knjižice. — Mesečne premije so jako nizke. — Natančna pojasnila daje zastopnik za Celje in okolico

(392) **ALOJZIJ TERČEK, Breg pri Celju šte. 8.** 10-1